

Příběh paní Lovečkové (audioreportáž)

Vypracovali: žáci ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - Terezie Austová, Lucie Hrabská, Tadeáš Vymětal, Ondřej Vyhlídal

Terka: Chtěli bychom vám vyprávět příběh o životě paní Lovečkové. Narodila se ve třicátých letech, zažila druhou světovou válku i období komunismu. Tatínek rozvážel po hospodách pivo. Maminka se starala o rodinu a kousek pole, které rodina vlastnila. Na své dětství si pamatuje jen částečně.

Pamětnice: *Pak přišel rok 1939, kdy vstoupili do České republiky...německá armáda... a z Česka se stalo Protektorát Čechy a Morava. To jsem nějak nechápala, co to znamená. Válka začala, začalo bombardováním Německa.*

Tadeáš: Jejího tatínka poslali spolu s dalšími českými muži do Německa. Museli odklízet po náletech. Otec z Německa utekl, a proto ho začalo hledat gestapo.

Pamětnice: *Chodili k nám v noci, jestli se nevrátil domů, ale doma nebyl. On utekl z Německa přes Itálii dál a dál.*

Lucka: Otcí se povedlo utéct do Jugoslávie a přidal se k Titově armádě. Domů se vrátil až v květnu 1945 spolu se sovětskou armádou. Pak přišel rok 1948 a k moci se dostali komunisté...

Pamětnice: *To začalo u nás v rodině neštěstí. Tatínek se rozhodl, jak komunisté vyhráli volby, tak že v tym roku 1948 utekl zase do zahraničí a tam bojoval za svobodu, a maminka s dětmi to táhla zase sama.*

- Terka: Tentýž rok utekl její bratr z republiky, a to do Kanady.
- Pamětnice: *Ten 48. rok byl z kraje, si myslím, pro nás Čechy nejhorší, protože byli Češi proti Čechům.*
- Ondra: Otce při přechodu hranic chytili, šel do vězení a poté pracovat do uranových dolů. Tam zůstal šest let. Domů se vrátil s průstřelem a s chabým zdravím. Maminka vychovávala sama pět dětí, teď se musela starat o manžela.
- Terka: Pro špatný kádrový posudek nemohla nastoupit na střední školu. Začala pracovat jako dělnice.
- Pamětnice: *Třeba jsem začala dělat na obráběcích strojích, pak jsem dělala jeřábnici na velkém jeřábu v Tosu...taky jsem tam byla dost dlouho. Všichni mě tam měli rádi a potom jsem si udělala kurz autoopraváře.*
- Lucka: Po uvolnění režimu se dostala do skladu s drobným zbožím ze zahraničí. Poté pracovala pro Povodí Moravy jako pomocná laborantka. Nakonec se rozhodla, že odejde do důchodu. Ale její plány se opět změnily.
- Pamětnice: *Tak mi řekla jedna paní na nádraží, kdy budete otevírat obchod. Já říkám, jaký obchod? Prý manžel říkal, že budete otevírat obchod. Potom jsem mu teda pomohla. Tak jsme tam začali dělat. Byl to obchůdek, kde byly Petry.*
- Ondra: Po pár letech předali obchod synovi, který se o něj dobře staral. Paní Lovečková se dokázala dobře postarat o celou rodinu a teď si užívá zbytek svého života. Po pádu režimu mohli s manželem konečně cestovat a navštívit řadu zemí.
- Tadeáš: Pro paní Lovečkovou je rodina to nejdůležitější. Jak říká – rodina je základ života. Nikdy svému tatínkovi neodpustí to, že bojoval za vlast a ne za rodinu, která mu vždy pomohla a byla tu pro něj ve zlých časech. Vše bylo na mamince.
- Pamětnice: *Ten s nama dlouho nebyl, ale do smrti mu to...do smrti..nemůžu odpustit. Politika není pro rodinu, až to vychová, a je starej dědek, ať si tam jde, ale tak ne.*
- Terka: Dostali jsme od ní radu do života...
- Pamětnice: *Budte dobří, budte slušní hlavně, hleďte si svého zdraví a starých lidí. Taky zestárnete.*